

[Jørgen Jensen]

penge. Banker og sparekasser har en meget stor post, der kaldes »andre udlån«, som dækker udlån med en kortere løbetid end 8 år. Hovedparten af »andre udlån« går til privat forbrug, navnlig de langvarige forbrugsgoder. Disse forhold plejer vi ikke at være uenige om. Uenigheden kommer først frem, når vi sætter tal på de enkelte størrelser.

Siden den 16. alm. vurdering pr. 1. april 1977 frem til og med marts 1979 er ejendomsværdierne steget med mindst 300 mia kr. ifølge salgsstatistikken. Belåning heraf med 40 pct. giver 120 mia kr., og ca. 20 pct. heraf er »andre udlån«, svarende til 24 mia kr. Da den væsentligste del går til privat forbrug, bliver dette beløb ca. 10 mia kr. årligt. Denne udvidelse af det private forbrug svarer således til 6 pct. af den totale forbrugsudvidelse.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg kan for det første svare, at der ikke foreligger statistiske oplysninger, der direkte kan belyse, i hvilket omfang værdistigningen på jord og fast ejendom belånes, og i hvilket omfang dette sker til forbrugsformål.

Fra de offentlige ejendomsvurderinger ved vi, at den gennemsnitlige belåningsprocent har været nogenlunde konstant på trods af de stærke værdistigninger, der uomtvisteligt er sket siden 1965. De ejendomme, der siden 1965 har været i den samme ejers besiddelse, må i gennemsnit antages at vise en faldende belåningsprocent som følge af kombinationen af højere ejendomsvurderinger og nedbringelse af prioriteterne. Heroverfor står imidlertid dels de nye ejendomme, der kommer til, dels om- og tilbygninger på eksisterende ejendomme. Endelig vil belåningsprocenten som regel stige op til 80-90 pct., når eksisterende ejendomme omsættes. Ser vi på alle ejerboligerne, kan jeg nævne, at siden 1965 har alle ejerboliger i gennemsnit rundt regnet skiftet ejer én gang. Det er disse to faktorer – som der efter min mening ikke er noget odiøst i, det tror jeg heller ikke hr. Jørgen Jensen finder – som er langt den væsentligste forklaring på den konstante belåningsprocent.

Det er således min opfattelse, at den direkte tillægsbelåning af værdistigninger på jord og fast ejendom har et begrænset om-

fang. Jeg vil bestemt ikke afvise, at det sker, men de af hr. Jørgen Jensen fremlagte tal, hvorefter belåningen af værdistigninger, så vidt jeg kan se af begrundelsen for hr. Jørgen Jensens spørgsmål, skulle tegne sig for 6 pct. af det samlede forbrug, kan jeg slet ikke tilslutte mig. Hertil kommer, at hr. Jørgen Jensen synes at overse, at der ved afdragsbetalingerne på gamle lån løbende sker en forbrugsindskrænkning.

Regeringen er enig med hr. Jørgen Jensen i, at stærke værdistigninger på jord og fast ejendom er af det onde og kunne repræsentere en belastning af den økonomiske politik, og det er derfor, der må tilstræbes en langsommere prisstigningsstakt, hvorved værdistigningerne for fast ejendom begrænses. Det er en politik, regeringen ønsker gennemført, hvad der også klart fremgår af regeringens planer om at gennemføre en værdistigningsafgift, der dels i sig selv vil medvirke til at begrænse værdistigningerne, dels vil inddrage en væsentlig del af disse. Det får vi lejlighed til at vende tilbage til.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg skal takke for svaret, selv om jeg må sige, jeg er forbavset over, at regeringen med den megen energi, man har brugt på at analysere den økonomiske situation, og hvad man kunne gøre for at gribe ind bl. a. i overenskomstsituationen, hvad man nu har taget initiativ til, ikke har mere eksakte oplysninger om den værdistigning, der er, og om, hvor meget der belånes af den.

Det er rigtigt, at jeg i begrundelsen for spørgsmålet har nævnt, at i gennemsnit belånes ca. 40 pct. af værdierne. Vi har tidligere ved samråd med ministeren ikke kunnet få noget svar på mit spørgsmål, og derfor har jeg stillet det her. Jeg mener, det måtte være muligt at komme frem med noget mere eksakt om, hvor meget der er belånt af den værdistigning, der er. Da sådanne tal ikke er fremkommet, må jeg egentlig gå ud fra, at de tal, jeg har nævnt, ikke er helt ved siden af. Vi har nævnt, at 40 pct. bliver belånt. I de sidste to år siden sidste ejendomsvurdering den 1. april 1977 er ejendomsværdierne steget med mindst 300 mia kr., og tager vi en belåning på 40 pct. af dette, ja, så bliver det, som jeg har nævnt, 120 mia kr.